

# OBČASNÍK

Diecézní charity ostravsko-opavské

## 4. Ukrajinský festival

Zažijte kousek Ukrajiny  
v srdci Ostravy

## Nová šance pro dlužníky

Novela přináší  
změny v oddlužení

## Stávková pohotovost sester

Zdravotní pojišťovny  
ohrožují domácí péči



DIECÉZNÍ CHARITA  
OSTRAVSKO-OPAVSKÁ

Červen  
2019



Vážení čtenáři a příznivci charitního díla,

vstupujeme do druhé půlky roku a přinášíme novinky z charitního prostředí. V Diecézní charitě došlo k několika personálním změnám a naše řady posílila např. nová vedoucí Šance Domova, kterou Vám v rozhovoru představíme. Doufáme, že v našem kolektivu bude spokojená a stejně tak i ostatní, kteří se k nám v tomto roce přidali.

Naše střediska v Ostravě-Kunčičkách poskytla zájemcům možnost nakouknout do jejich dění při Dni otevřených dveří a spolu se členy komunitní skupiny Společná cesta jsme se zapojili také do akce ke Dni Romů.

V červnu se naše charitní práce ponese více než jindy v duchovním rozměru. Počátkem tohoto měsíce se společně setkáme na Diecézní pouti Charit v Mariahilf, na kterou Vás touto cestou srdečně zvú. 9. 6. pak můžete podpořit charitní dílo v rámci každoroční svatodušní sbírky. Všem dárcům patří velký dík, za jejich podporu, ať už finanční částkou, dobrovolnictvím či modlitbou.

Čtvrtý ročník Ukrajinského festivalu bude pomyslnou tečkou za nabitým červnem. Dne 29. 6. si přijďte poslechnout tradiční ukrajinské melodie, ochutnat autentické dobroty a seznámit se s činnostmi Střediska humanitární pomoci a rozvojové spolupráce, které festival připravuje.

Přeji Vám příjemné čtení a letní dny plné odpočinku.

V úctě

**Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo**, ředitel DCHOO



Vážení přátelé a příznivci charitního díla  
naší ostravsko-opavské diecéze,

jako základní nastavení pro čtení dalšího čísla našeho charitního Občasníku si tímto úvodním slovem dovoluji před váš duchovní zrak – oči srdce – postavit krátký text sv. Matky Terezy z Kalkaty. Ta napsala:

*„Nejkrásnější den? Ten dnešní. [...] Nejzákladnější potřeba? Komunikovat. [...] Největší štěstí? Být užitečný druhým. [...] Nejkrásnější dar? Opuštění. [...] Nejpříjemnější pocit? Vnitřní pokoj. [...] Nejlepší přijetí? Úsměv. [...] Nejsilnější lék? Optimismus. [...] Největší uspokojení? Splněná povinnost. [...] Největší síla? Víra. [...] To nejkrásnější na celém světě? Láska.“*

Přeji vám všem při četbě následujících textů mnoho radosti ze vzájemného sdílení naší charitní práce.

**P. Jan Larisch, Th.D.**, prezident DCHOO

## Představujeme novou vedoucí Šance domova Bc. Lenku Šimerdovou, DiS.

### **Mohla byste nám na úvod o sobě říci pár slov?**

K sociální práci jsem „doputovala“ tak nějak náhodou – studovala jsem na Vyšší odborné škole (VOŠ) v Havířově veřejnou (územní) správu a chtěla jsem si dodělat vysokoškolské vzdělání. Nabízel se podobný obor na Slezské univerzitě v Opavě (Veřejná správa a regionální politika pod programem Sociální politika a sociální práce), který jsem dálkově zahájila v posledním ročníku zmíněné VOŠ. A tam jsem se v rámci praxe ve Slezské diakonii dostala poprvé do sociální sféry. Po praxi jsem v organizaci zůstala jako dobrovolník, přitom jsem si při studiu přivydělávala jako sociální průvodce v Domě na půl cesty.

Po skončení denního studia na VOŠ jsem dostala nabídku pracovat ve Slezské diakonii na pozici vedoucí Občanské poradny Karviná. Odtud jsem po 4,5 letech přešla do Orlové, abych zde pomohla pod Odborem sociálním a zdravotním rozjet Komunitní centrum Maják.

V roce 2014 přišla velká životní změna v podobě prvního dítěte, takže jsem nastoupila na mateřskou dovolenou. Kontakt s prací jsem však nechtěla ztratit, začala jsem proto školit budoucí pracovníky v sociálních službách v rámci rekvalifikačních kurzů. Později přišla nabídka lektorování poradenských aktivit a motivačních kurzů pro úřad práce. V tom jsem pokračovala i po narození druhého dítěte až do nástupu do DCHOO.

**Co Vás zaujalo na zveřejněné pracovní nabídce vedoucí sociální služby Šance domova a proč zrovna Charita?**



Lenka Šimerdová, foto: Archív DCHOO

Nejvíce mě oslovila cílová skupina – lidé ohrožení sociálním vyloučením. S touto cílovkou mám asi nejširší zkušenosti. Dále pak možnost vrátit se do neziskového sektoru, který z mého pohledu reflektuje kvalitu sociální práce mnohem více než komunál, a tak dokáže i lépe podporovat své zaměstnance v přímé práci.

**Lenko, máte za sebou první tři měsíce na nové pozici a v nové organizace, jak byste je zhodnotila?**

Bylo to především o rozkoukávání se, seznámení se systémem organizace a s metodickým nastavením služeb a vůbec celým týmem v Šanci domova. Během těch 5 let, co jsem byla mimo přímou sociální práci, se událo i dost legislativních změn. A upřímně – po rodičovské dovolené člověk v nové práci řeší i skloubení nového režimu s provozem rodiny a chodem domácnosti. To mi dalo taky docela zabrat.

**Šance domova pomáhá v sociálně vyloučené lokalitě Ostrava-Kunčičky s problematikou bydlení. Co by se dalo zlepšit, aby na důstojné bydlení dosáhl každý?**

Na tuto otázku nelze odpovědět jednoduše a jednoznačně. Rozhodně tedy ne z pozice zaměstnance sociální služby. My můžeme klientům pomoci vhodné bydlení hledat, doprovázet je při vyřizování nezbytných záležitostí, podporovat při zvládnání a jakési administraci jejich domácnosti, ale pokud nepřijde nějaká výrazná systémová změna, budeme v naší práci stále značně omezeni. Tou změnou myslím například propracovanou koncepci

sociálního bydlení, zapojení obcí a měst do řešení problematiky, možná i změnu dávkového systému a v neposlední řadě navýšení bytového fondu v rukou nekomerčních subjektů. To vše ale bohužel za současných podmínek vyznívá spíše jako sci-fi.

### ***Jaké vnímáte největší slabiny sociálně vyloučené lokality, jaká je cesta změny?***

Jakožto “mimoostravská” vnímám jako největší slabinu zdejších vyloučených lokalit především nedostatek dostupného bydlení pro nízkopříjmové osoby. Mám za to, že střecha nad hlavou je základ, od toho se odvíjí kvalita života každého člověka.

Pokud bych se měla vyjádřit k sociálně vyloučeným lokalitám obecně, pak bych asi řekla, že průšvih je, že tyto lokality vůbec vznikly. Že většina obcí a měst dopustila, možná i cíleně řídila, segregaci osob potýkajících se se sociálními problémy do okrajových lokalit.

A cesta změny? Možná by pro začátek stačilo přestat si myslet, že když tyto lidi někde přemístíme, nebo jim vůbec v daném místě vezmeme možnost bydlet, tak zmizí. Což je běžná strategie komunálních politiků. A veřejnost jim tleská.

### ***Kam dále by se sociální služba Šance domova mohla posunout? Jaká je Vaše představa dalšího rozvoje?***

Jsme teď ve fázi, kdy dobíhá projekt na sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi (SAS). Jakkmile ho na začátku příštího roku uzavřeme, budeme se snažit převést stávající zaměstnance a aktivity pod sociální rehabilitaci, která je v Šanci domova poskytována souběžně se SAS. Pak bude prostor začít činnost plně na podporu rodin v bytové nouzi.

### ***Jak odpočíváte po náročném pracovním dni? Jaký je Váš „motor“ a motivace pro další práci?***

Odpočívám aktivně, je to vlastně i nutnost, po práci na mě čekají děti a psi, takže většinou chodíme za každého počasí ven. Pro mě je to odreagování, vyčištění hlavy. Motivaci pro další práci čerpám z rodiny, zejména od dětí. Pocit, že to, co dělám, nepomáhá jen těm lidem venku, ale podílím se tím i na zajištění budoucnosti pro naše děti.

Děkujeme za rozhovor. Vítejte v charitním týmu a přejeme Vám hodně elánu do další práce. sl

## **Šance domova**

Sociální služba Diecézní charity ostravsko-opavské se zaměřuje na sociální bydlení a její počátky se píší od roku 2011. O rok později dochází k oficiální registraci pod názvem Šance domova. Služba působí převážně v sociálně vyloučené lokalitě v Ostravě-Kunčičkách. V současnosti tvoří tým 4 sociální pracovníce, 2 terénní pracovníce a vedoucí sociální služby, které poskytují pomoc rodinám s dětmi i jednotlivcům v bytové nouzi a nabízí klientům podporu při řešení celého komplexu problémů (předlužení, hospodaření domácnosti, hledání zaměstnání, docházka a chování dětí, sousedské soužití, rodinné vztahy, pomoc při jednání s institucemi apod.).

Za 8 let, kdy sociální služba v lokalitě působí, byla podpora poskytnuta 374 rodinám, proběhlo téměř 9 700 intervencí a přes 6 100 kontaktů s klienty. Počet žadatelů o bydlení každoročně stoupá, jen za posledního půl roku jsme nově podpořili 17 rodin.



# OSTRAVA!!!

## Charity a jejich příznivci se setkají v Mariahilf



Historický snímek poutního místa, foto: Archiv Ch. Jeseník

**První červnovou středu se setkají pracovníci Charit ostravsko-opavské diecéze spolu s příznivci charitního díla v poutním kostele Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor. 5. června zde oslaví tradiční Diecézní pouť Charit. Letos doputovala organizátorská štafeta do Charity Jeseník, i proto jim patří pár následujících řádků, ve kterých se Vám představí.**

Charita Jeseník byla zřízena olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem 1. února 1994 a letos tak slaví dvacet pět let od svého založení. Na celém Jesenícku je největším poskytovatelem sociálních služeb. Ty zaměřila především na pomoc seniorům a zdravotně postiženým. Dva Domovy pokojného stáří – sv. Františka a sv. Hedviky jsou místem, kde se pracovníci snaží dopřát seniorům pobyt v rodinném a přátelském prostředí, stejně tomu je také v Charitním domě sv. Anežky, ve kterém najdou domov senioři s Alzheimerovou nemocí a s demencí. Denní stacionář Šimon poskytuje péči klientům s poruchou autistického spektra a s mentálním postižením. Charita Jeseník provozuje také Vývažovnu AVE nejen pro zaměstnance a klienty, Domácí zdravotní péči včetně možnosti hospicové péče, Charitní pečovatelskou službu nebo Půjčovnu kompenzačních pomůcek.

### Pouť hostí poutní místo

Jeho vznik se datuje do období třicetileté války, kdy se do místních lesů ukryla před vojáky těhotná Anna Tannheiserová. Ve své tísní prosila o pomoc Pannu Marii. Bezpečí jí poskytlo místo zvané Boží dar, kde také porodila svého syna Martina, který se stal později váženým mužem a radním v blízkém Prudniku. Ve své poslední vůli přikázal na znamení jeho vděčnosti za záchranu, pověsit na místě svého narození obraz Panny Marie. To splnila jeho dcera v roce 1718. Obraz začal přitahovat skupiny poutníků. Na místě byla postavena kaple, později poutní kostel.

Zatímco události druhé světové války místo nepoškodily, velkou ránu mu uštědřil komunismus. Nejdříve byly pod různými záminkami zakázány poutě a nakonec bylo poutní místo vyhozeno v roce 1973 do vzduchu a srovnáno se zemí. Málokdo věřil, že by bylo možné zde tradice poutí obnovit. Avšak přesně o dvacet dva let později vysvětil na stejném místě nový kostel a poutní dům olomoucký arcibiskup Jan Graubner a každý rok sem přijíždějí nejen poutníci z České republiky, ale také z Polska i Německa prosit Matku Boží o pomoc.

Stejně jako tenkrát, i dnes je spojováno toto místo s ochranou nenarozeného života. V kostele se pravidelně modlí k Matce Boží za ochranu rodin, nenarozených dětí a sblížení národů.



Mariahilf, foto: Archiv Ch. Jeseník



Mariahilf z výšky, foto: Archiv Ch. Jeseník

### Program Diecézní pouti Charit

#### 9:30 **Příjezd účastníků**

Přivítání: Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo,  
ředitel DCHOO  
Mgr. Helena Paschkeová, ředitelka  
Charity Jeseník

#### 10:00 **Mše sv. v kostele Panny Marie Pomocné**

Celebruje Mons. František Václav  
Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský

#### 11:15 **O historii poutního místa Mariahilf** Přednáší p. Václav Dvořák

#### 12:00 **Občerstvení** (káva, čaj, koláč, další občerstvení k zakoupení na místě)

#### 13:00 – 14:00 **Přednáška** P. Josef Suchár: Charita, má (i Vaše) radost

#### 14:00 **Závěrečná modlitba**

Srdčně zveme pracovníky Charit, klienty, duchovní a všechny příznivce charitního díla k účasti na Diecézní pouti Charit.

Těšíme se na Vás.

*Tým Diecézní charity  
ostravsko-opavské a Charity Jeseník*

## Zažijte kousek Ukrajiny v srdci Ostravy

**Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Vás srdečně zve na 4. Ukrajinský festival. Dobrovolným vstupným podpoříte činnost Humanitárního střediska, které pomáhá potřebným na Ukrajině a v Moldavsku. Program bude probíhat také v rámci Festivalu v ulicích.**

Festivalem budou znít originální melodie a stejně jako loni můžete zdarma ochutnat boršč, připravený z autentických surovin z rukou šikovných ukrajinských kuchařek. Atmosféru doplní výstava fotografií a nudit se nebudou ani nejmenší návštěvníci, pro ně jsme si připravili doprovodné workshopy. Vlastnoručně



Boršč na Ukrajinském festivalu, foto: Michaela Gavláková, Člověka a víra



Ukrajinský vokální soubor Korále, foto: Lena Labajová, Člověka a víra

vyrobené drobnosti si pak mohou odnést na památku s sebou. Představí se také výrobci javoříckých dřevěných hraček, výrobci etno šperků a k zakoupení budou i produkty z kukuřičného šustí. Festival zakončí promítání dokumentu **Vzdálený štěkot psů**. Jak se žije těm, kteří zůstávají žít blízko bojových zón? Jak to ovlivňuje jejich životy? Zkuste se zadívat na svět očima desetiletého Oleha...

### Program:

- 17:00–17:10 **zahájení festivalu**
- 17:15–18:15 ukrajinský vokální soubor **Korále** (Olomouc)
- 18:30–19:30 soubor lidové hudby **Tjačivská muzika** (Zakarpatí)

- 19:45–21:15 dětský soubor národního tance **Samocvity** (Lvov)
- 21:20–22:00 soubor lidové hudby **Tjačivská muzika** (Zakarpatí)
- 22:00–23:30 **Vzdálený štěkot psů** (promítání filmu v původním znění s anglickými titulky)

**Místo:** Zahrada TV Noe,  
Kostelní náměstí 2, 702 00 Ostrava

**Termín:** 29. 6. 2019, od 17:00

Za Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce

*Veronika Mechová,  
vedoucí Střediska*



*Tjačivská muzika, foto: Lena Labajová, Člověk a víra*

### Partneři festivalu:



## Obyvatelé Kunčiček oslavili Den Romů společnou akcí v místní základní škole



**Zástupci školního klubu, družiny, romští asistenti i aktivní obyvatelé Ostravy-Kunčiček si na čtvrteční dopoledne, 11. dubna, připravili zajímavý program při příležitosti Dne Romů, který se po celém světě slaví 8. dubna.**

Organizační tým se před akcí setkal celkem třikrát, aby doladil program do nejmenšího detailu. Členové komunitní skupiny Společná cesta připravili občerstvení v romském stylu a zástupci školy pak zajistili hlavní hvězdu akce, zpěváka Jana Bendiga. Stranou nezůstali ani samotní žáci základní školy Škrobálkova, kteří dostali za úkol zjistit zajímavosti z historie romské kultury.

Za zvuku romské hymny „Geľem, Geľem“ byla vztyčena vlajka a po slavnostním úvodu odstartoval další program setkání, povídání o historii a významu romské kultury, ukázka romských tanců a ochutnávka tradiční kuchyně. O autentické dobroty se postaraly členky komunitní skupiny Společná cesta, návštěvníci si tak mohli pochutnat např. na pagáčcích se škvarky nebo haluškách se zelím a klobáskou. Pomyslnou tečkou celé akce bylo hudební vystoupení známého romského zpěváka Jana Bendiga.

Komunitní skupina Společná Cesta aktivně působí při pořádání aktivit pro své sousedy ve vyloučené lokalitě Ostravy-Kunčiček,

společně s komunitními pracovníky Diecézní charity ostravsko-opavské se snaží aktivizovat místní obyvatele, aby se sami zapojili do dění ve svém okolí a mohli tak spoluvytvářet komunitní život této městské části.



*Hlavní hvězdou byl Jan Bendig, foto: Archiv J. Bendig*

Komunitní práce Diecézní charity ostravsko-opavské působí v této městské části Ostravy od roku 2015. Cílem je zapojit místní obyvatele, organizace a samosprávu a společně je pozitivně motivovat ke změnám. Komunitní tým pracuje na zlepšení komunikace, rozvíjení sousedských vztahů v lokalitě a usiluje o větší povědomí o právech a povinnostech obyvatel lokality.

*Růžena Dunková  
komunitní pracovníce  
Diecézní charity ostravsko-opavské*

Projekt Komunitní práce v Osadě míru je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost.



Evropská unie  
Evropský sociální fond  
Operační program Zaměstnanost



## Pro maminky

**Maminka je první člověk, kterého malé dítě cítí a vnímá. Maminka se o nás stará, dává nám svou lásku a chrání nás, dokud sami neodejdeme z její náruče. A stejně i potom je nám nablízku a máme u ní dveře otevřené.**

A otevřené dveře byly ve čtvrtek 9. května také v nízkoprahovém středisku pro děti a mládež Horizont, v Ostravě-Kunčičkách. Pro děti jsme připravili hned několik možností, čím potěšit maminku, babičku nebo jinou ženu, která se o ně stará. Mohlo to být krásné ozdobené srdíčko s vlastním originálním textem, květiny z krepového papíru, které vypadaly jako živé nebo přáníčko plné srdíček a květin. Vedle toho probíhala soutěž v hodu do kruhu a v navlékání korálků, za které dostali úspěšnější soutěžící sladkou odměnu. Děti přišlo přes 40, některé dokonce v doprovodu maminky nebo babičky a nakouknout, kde tráví děti volný čas, přišlo i pár tatínků.

„Odnesu to mamince hned, protože se nemůžu dočkat, jakou bude mít radost,“ rychle prohodila Lucinka a odběhla. Za chvíli se vrátila a celá zářila, jak byla maminka překvapená a jakou měla radost, i když se nemohla sama přijít podívat, kde Lucka tráví volný čas. Bylo



Workshop pro děti během dne otevřených dveří, foto: Archiv DCHOO

veselo a hravo! Kdo měl vyrobeno, povídal si, hrál si s kamarády i na hudební nástroje a schovával se před deštěm.

Občerstvení, které připravily pracovnice ze sociálního podniku Melivita s. r. o., bylo výborné a rychle zmizelo. Na den otevřených dveří zavítalo navíc několik zástupců z vedení městského obvodu Slezská Ostrava, včetně pana starosty a nás moc těší zájem, který o podporovanou službu mají. Bez jejich podpory bychom neměli vhodné prostory pro práci v této lokalitě. Zajímali se o to, co nabízíme a jak pracujeme s místními dětmi



Nízkoprah Horizont otevřel prostory klubu veřejnosti, foto: archiv DCHOO



Dárek pro maminku, foto: Archiv DCHOO



Děti vyráběly přání pro maminky, foto: Archiv DCHOO

a mládeží, a také s rodinami. Prohlédli si prostředí, ve kterém pracujeme s dětmi a sami tak mohli porovnat, jak moc se prostor proměnil po dvou letech od rozsáhlé rekonstrukce.

Všem, kteří jste s námi strávili pohodové odpoledne, děkujeme a těšíme se zase příště!

*Bc. Helena Peškarová, vedoucí sociální služby a tým střediska Horizont*



**OSTRAVA!!!**



## Ať v sobě cítíte vnitřní radost!

**Těsně před Velikonocemi vyrazili pracovníci Diecézní charity ostravsko-opavské na zkušenou do Charity v Odrách. Oderská nám poskytli útočiště pro velikonocní duchovní obnovu a současně jsme mohli poznat, co všechno se uvnitř této Charity děje, jaké poskytuje služby a mít zase o něco blíže našim kolegům.**

V roce 1995 začala Charita pomáhat v Odrách prostřednictvím pečovatelské a ošetrovatelské služby, tu brzy rozšířila o další nabídku pomocí potřebným. V roce 2014 otevřela denní stacionář, o rok později v místě bývalé diskotéky nízkoprahový klub pro děti Manhattan. Následovala poradna pro lidi bez domova, mobilní hospic nebo půjčovna kompenzačních pomůcek. „Začínali jsme doslova s jedním psacím strojem a teď máme za sebou více než 20 let zkušeností,“ vzpomíná ředitel oderské Charity Petr Kučerka a doplňuje: „aktuálně je nás v Charitě i s dohodáři na 50 zaměstnanců a musím říct, že spolupracovníci jsou to skvělí. Díky nim a také díky tomu, že nám Pán žehná, jsme tam, kde jsme.“

Programovou štafetu poté převzal o. Jan Larisch, prezident diecézní Charity a doplnil program o přednášku věnovanou životním osudům strahovického faráře Richarda Henkese, který 22. února 1945 zemřel v koncentračním

táboře Dachau. V současné době probíhá kanonizační proces, který se přiblížil blahorečení.

Program setkání pokračoval prohlídkou Střední pedagogické a střední zdravotnické školy sv. Anežky České, kterou jako církevní organizaci zřizuje ostravsko-opavské biskupství. Mohli jsme si prohlédnout místa, kde vyrůstá nová generace pedagogů, zdravotních sestřiček nebo ošetrovatelů.

Závěrem bychom rádi poděkovali těm, kteří nám během duchovní obnovy věnovali svůj čas. Všem charitákům pak přejeme slovy otce Pavla Obra, který se jako školní kaplan věnuje studentům SŠ sv. Anežky: „Ať v sobě cítíte vnitřní radost a pozitivní zpětnou vazbu nejen od svých klientů.“ sl



*Tým Diecézní charity ostravsko-opavské na duchovní obnově v Odrách, foto: Archiv DCHOO*

## Zdravotní pojišťovny ohrožují domácí péči

**Představte si, že si u vás někdo objedná práci. Vy ji odvedete kvalitně, včas a v plném rozsahu. Vyúčtujete ji – a poté se dozvíte, že dostanete zaplacené jenom tři čtvrtiny. Případá vám to správné a spravedlivé? Přesně takhle se totiž chovají už mnoho let zdravotní pojišťovny k Charitě Česká republika a dalším poskytovatelům domácí zdravotní péče. Říkají tomu regulace. A kvůli tomuto přístupu je nyní domácí péče ohrožena. I proto oznamujeme pokračování stávkové pohotovosti a za podpory odborů vyzýváme zdravotní pojišťovny k okamžitému řešení situace.**

Poskytování zdravotní péče doma je trend, který umožňuje pacientům zůstat i přes jejich obtíže doma, s jejich blízkými. Často až do konce života. Charita začala s touto formou péče jako s experimentem společně s Ministerstvem zdravotnictví krátce po sametové revoluci, v roce 1991. Osvědčila se ve všech ohledech: pro rodiny pacientů, které se o své blízké chtějí starat, je to nenahraditelná pomoc.

Pro stát a zdravotní pojišťovny jde zase ve srovnání s pobytem v nemocnici nebo v některém z lůžkových zařízení dlouhodobé péče o nejlevnější variantu. A právě tato forma služeb je teď v ohrožení kvůli zdravotním pojišťovnám, které ji oproti nemocnicím znevýhodňují. V extrémním případě hrozí až její likvidace. Pojišťovny totiž proplácejí jen část výkonů, které zdravotníci z Charity provedou. Stávková pohotovost, do níž se vedle Charity Česká republika zapojily i Asociace domácí péče, Česká asociace sester – sekce domácí péče a odborná společnost Gratia Futurum 913, trvá už od srpna 2018. S ministrem zdravotnictví i zástupci zdravotních pojišťoven jsme za poslední rok absolvovali 7 jednání, avšak žádný z našich požadavků zatím nebyl splněn.



*Ilustrativní foto, Stávková pohotovost, foto: J. Žák*

### Nízké platy sester

„Pro zdravotní pojišťovny jde o směšně částky – domácí zdravotní péče činí necelé 1 procento výdajů zdravotního pojištění. Ale nám jde o existenci. Už skoro rok požadujeme, aby našim sestřičkám byly doplacený peníze, o které přišly v posledních dvou letech kvůli nespravedlivým regulacím. Celkově je to téměř 30 milionů. V současné chvíli přicházejí od zdravotních pojišťoven konečná vyúčtování za loňský rok – a opět je zřejmé, že nebyl vyslyšen ani náš nejmenší požadavek, aby výše regulací nesnížila konečnou cenu bodu pod jednu korunu,“ udává zdravotní koordinátorka Charity Česká republika Ludmila Kučerová a dodává, že naši stávkovou pohotovost podporuje i Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR a považuje ji za oprávněnou.

Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestřičky, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Ale nejen to – do chronické tíživé finanční situace se tím dostávají také organizace, které tuto domácí zdravotní péči poskytují.

„My si pacienty nevybíráme, proto máme často ty nejtěžší případy, k nimž je třeba jezdit několikrát denně. A neurčujeme si ani, které výkony máme provést: stanovuje je pacientův ošetřující lékař a zákon nás zavazuje, abychom je provedli,“ uvádí ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. Potíž pak nastává, když zdravotní pojišťovny zaplatí jen část provedených výkonů. Na poskytovatele totiž zdravotní pojišťovny uplatňují tzv. regulaci, která výslednou výši vyplacených peněz snižuje. Regulace může fungovat u výkonů lékařů, kteří si jejich počet určují sami, a pojišťovny tak regulací brání případnému zneužívání. Regulovat ovšem indikované, tedy lékařem stanovené výkony sestrám domácí zdravotní péče je nesmyslné a nespravedlivé.

Zmíněná cena bodu, jímž se přepočítávají odvedené výkony, je dalším z podstatných témat. Odvíjejí se od ní mzdy zdravotních sester v domácí péči a rovněž ovlivňuje proplácené náklady na zdravotnický materiál potřebný k ošetření. Jenomže zatímco za posledních 11 let se vše zdražilo, cena jednoho bodu se naopak snížila – z 1,11 Kč na dnešních 1,05 Kč. Neodráží tak ani reálnou hodnotu lidské

práce, ani cenu zdravotnického materiálu nutného pro daný výkon.

## Červená mašle

I proto jsme v srpnu 2018 vstoupili do stávkové pohotovosti. Víc udělat nemůžeme – nemůžeme opustit naše pacienty a vstoupit do faktické stávky, byť na jediný den. Ani nechceme, protože nebojujeme s našimi pacienty, ale za ně.

Proto nyní pozvedáme svůj hlas a doplňujeme jej symbolickou červenou mašlí, kterou si připínáme. Mašlí, která znamená, že jsme svázáni s lidmi, jimž svou péči poskytujeme. Mašlí, která připomíná srdce. Červenou, jako láska i jako krev. I jako červená linie, kterou už jsme překročili. Mašlí, která symbolizuje i to, že při své práci máme svázané ruce.

*Za Charitu Česká republika Jan Oulík  
tiskový mluvčí Charity ČR*

**Stávková pohotovost**   
SESTER V DOMÁCÍ PÉČI

## Novela přináší novou šanci pro dlužníky

**Začít znovu, vyrovnat se s hříchy minulosti, splatit své závazky. Od 1. června 2019, kdy vstupuje v platnost novela insolvenčního zákona, získají dlužníci nové možnosti, jak se dostat ven z dluhových pastí.**

Doposud platilo, že dlužník musel být schopen splatit během 5 let minimálně 30 % svých závazků, včetně nákladů insolvenčního řízení. Kombinace vysokých dluhů s nízkými příjmy to ale mnoha lidem neumožňovala, částky, které pak dlužníkům případně zůstávaly, nestačily na běžný život. To vše se úderem letošního června změní a pro ty, kteří chtějí své problémy začít řešit, se

otevírají nové možnosti, jak zastavit dluhovou spirálu.

Novela umožní zrychlený proces oddlužení a dosáhnou na ni také ohrožené skupiny jako např. senioři či lidé s handicapem. Tyto skupiny se mohou oddlužit po třech letech, bez ohledu na to, jakou částku splatí. Navíc, pokud dlužník mimo zmíněné ohrožené skupiny, zvládne během 3 let uhradit 60 % svých pohledávek, dosáhne oddlužení. Počátkem června začne platit také nové nařízení o nezabavitelných částkách, tzn., že dlužníkovi zbyde po všech srážkách více peněz na živobytí.

Mimo zmíněných výhod má novela také pár slabých míst.

Jedním z nich je zvýšení minimální splátky, kterou musí být dlužník schopen při vstupu do procesu oddlužení splatit, ta nově přesahuje hranici 2000 Kč, pro nízkopříjmové skupiny, jako jsou senioři nebo lidé pobírající invalidní důchod to může být problém. Zpřísněním je i způsob oddlužení, kdy je dlužníkovi zpeněžen movitý i nemovitý majetek, případně jsou věřitelé uspokojeni kombinací splátkového kalendáře a prodejem majetku dlužníka. Další pochybnost se týká pravidla o „vynaložení veškerého úsilí“ k oddlužení těch, kteří se během 5 let budou snažit pokrýt min. 30 % dluhů. Jak se zmíněné bude prokazovat, ukáže teprve budoucí praxe.

Změny, které přináší novela insolvenčního zákona jsou obecně správným krokem k boji

proti dluhovým pastem, mnohem důležitější je ale aktivní přístup každého, kdo se do problému dostane. Celý proces podání návrhu na povolení oddlužení se také výrazně zjednoduší, a pokud se dlužník obrátí na instituce akreditované Ministerstvem spravedlnosti, je možné jej sepsat zdarma.

Pokud stále přemýšlíte, jak řešit svou nepříznivou situaci spojenou s dluhy, přijďte se informovat např. do některé z charitních poraden. Rádi Vám poradíme zdarma a anonymně. Jsme tady pro Vás, nezávazně nás můžete kontaktovat na bezplatném čísle 800 400 214.

*Pracovníci Poradenského a informačního centra Diecézní charity ostravsko-opavské Puchmajerova 10, 702 00 Ostrava  
Tel.: 596 128 309  
E-mail: [poradna@dchoo.charita.cz](mailto:poradna@dchoo.charita.cz)*

## Pokud neděláte něčí život lepším, pak marníte čas!



*Lokalita Ostrava-Kunčičky, kde charitní služby působí, foto: Archiv DCHOO*

**Co je denním chlebem sociálního pracovníka? O co tato profese usiluje a co je hnacím motorem těch, kteří se jí věnují? A proč vytrvat navzdory nízkému společenskému statusu?**

Zažijte jeden den s naší sociální pracovníkovičkou a možná pochopíte, že sociální práce hraje ve společnosti nezastupitelnou roli.

S Ivou jsme domluvené na 9. ráno na kontaktním místě na Škrobálkově v Kunčičkách, chvíli čekám, protože má Iva právě klienta, neplánovaně, zkrátka přišel někdo, kdo potřebuje pomoc a ten má vždy přednost. Po patnácti minutách usedáme ke stolu, abych se dozvěděla víc o sociální práci, možná trochu jině tím, že působí ve vyloučené lokalitě Ostrava-Kunčičky, obývané převážně romskou komunitou.

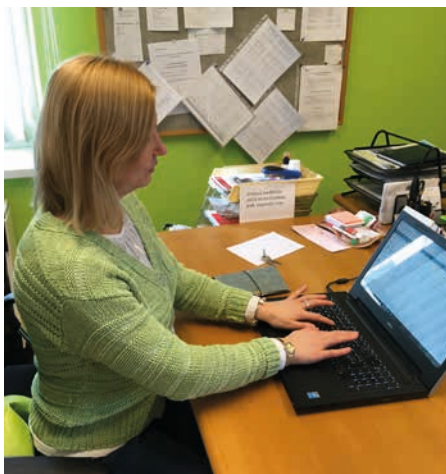
To, že jedna z charitních služeb, pod záhadnou zkratkou SAS, funguje právě zde, není náhoda. A jak říká Iva: „Není to nic jiného než pomoc rodinám s dětmi do 18 let, zkrátka sociálně aktivizační služby (SAS), jak nám označení ukládá zákon.“ Sociální služba je bezplatná

a pro klienty dobrovolná, a pokud se někdo z obyvatel rozhodne začít řešit své problémy s charitní podporou, je to první krok k tomu, aby vystoupil ze začarovaného kruhu.

Šestičlenný tým se stará o lokalitu obývanou 1500–2000 obyvateli a sociální služba je aktuálně vytižená na 80 %, a to je, jak říká Iva, dobře, protože zbývá rezerva pro nově přichozí, třeba jako pro pána z dnešního rána. Obyvatelé se na charitní tým obrací nejčastěji s žádostí o radu týkající se bydlení, doprovodů na úřady nebo k lékaři, při vyplňování dokumentů nebo složenek, kterým nerozumí apod. Hlavní osou činnosti je ale působení v rodinách s dětmi, kde tým sociálních pracovníků pomáhá zvyšovat rodičovské kompetence. „Když vyrůstáte v prostředí, kde to, co je pro nás běžné, nezažijete a nemáte potřebné vzory, těžko to pak naučíte své děti,“ vysvětluje Iva a dodává: „navíc je třeba si uvědomit, že romská komunita je jiná, má svou mentalitu, vnímání času... když pak předškolák nastoupí do první třídy, setkává se se systémem, který po něm něco vyžaduje a on na to není zvyklý, a tady vstupujeme do rodiny my a nabízneme pomoc a podporu např. při nácviku rutiny při přípravě do školy. To vše pak krůček po krůčku pomáhá k lepšímu začleňování.“

## Nikdy neřeknou ne

Jednou z podobně podporovaných rodin je rodina paní K., ta žije s 5 dětmi v malém bytě jen pár ulic od charitní základny. V lokalitě bydlí už 6 let a po stejnou dobu spolupracuje s Charitou. „Byla jsem bez domova a bydlela jsem u své tety, když jsem procházela kolem jednoho z domů, na kterém visela cedule charity s červeným křížem, řekla jsem si, že zkusím zavzvonit. Ujala se mě tenkrát sociální pracovnice, p. Eliška a pomohla mi vyřídit hmotnou nouzi, poradila, jak získat vlastní byt,“ popisuje svou zkušenost paní K. a dále říká: „do teď spolupracujeme, když přijde úřední dokument, kterému nerozumím, vysvětlí mi, o co jde. Dělalí pro nás hodně a vždycky se snaží poradit a najít řešení.“ A je to právě Iva, která společně s kolegy



Iva v kanceláři kontaktního místa sociální služby na ul. Škrobálkova v Ostravě-Kunčičkách, foto: Archiv DCHOO

Eliškou aktuálně s touto rodinou dlouhodobě spolupracuje a pravidelně 1x týdně do rodiny přichází jako sociální pracovnice. Sociální práci v charitním Středisku sociální aktivizace Horizont se věnuje přes 4 roky, ale nebylo tomu tak vždy. Předtím pracovala v administrativě, ale to jí po čase přestávalo dávat smysl, proto se rozhodla pro změnu a skok do neznáma. „Papírování mě nenaplňovalo a já začala hledat smysluplnější profesi, tou se pro mě stala sociální práce, která mě i po 4 letech překvapuje něčím novým,“ vykresluje své začátky Iva a dodává: „v sociální práci se můžete stále rozvíjet, není to stereotyp a každý den i klient jsou jiní. Stále na sobě musíte pracovat a přemýšlet nad tím, co zlepšovat. To všechno se odráží i ve vašem soukromém životě. Navíc je radost sledovat malé i větší úspěchy, které se daří soustavnou prací v rodinách.“

Zkusme se závěrem zamyslet nad důležitostí této profese a jednotlivých sociálních pracovníků, kterým patří ve společnosti nezastupitelná role. Právě oni nabízejí pomocnou ruku lidem na okraji společnosti. Díky své odbornosti dokáží doporučit řešení, které může

vést k pozitivním změnám nejen v jednotlivých rodinách, ale i v celé komunitě. Denně se snaží řešit závažné sociální problémy, aby otevřeli novou cestu těm nejpotřebnějším.

Nechme se i my inspirovat jejich prací, zkusme se naučit empatii, být vnímavější ke svému okolí a snažme se pochopit mnohdy obtížné

životní osudy. Malým dílkem tak můžeme přispět k postupnému uzdravení rozdělené společnosti.

Děkujeme Ivě, že nám věnovala čas a nechala nás nakouknout pod pokličku sociální práce.

sl

## Svatodušní sbírka podpoří charitní dílo

„...cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Ježíš Kristus (Mt 25, 40)

Vážení příznivci charitního díla,

**jako každý rok můžete i letos v kostelích naší diecéze přispět na činnost Diecézní charity ostravsko-opavské a to 9. června při Svato-dušní sbírce.**

V minulém roce výnos sbírky činil 1 372 617 Kč. Všem štědrým dárcům patří velké dík za jejich příspěví a to nejen finanční, ale i modlitbou či dobrovolnickou službou po celý rok.

Tato částka podpořila práci se sociálně vyloučenými skupinami, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež a poradny Vesničky soužití v Ostravě-Muglinově. Dále byly podpořeny terénní, komunitní a ambulantní programy střediska Horizont a Šance Domova v Ostravě-Kunčičkách. Váš příspěvek také pomohl našemu Středisku humanitární pomoci a rozvojové spolupráce, které už více než 15 let působí na potřebných místech Ukrajiny a Moldavska.

Každoroční sbírka připadá právě na Slavnost Soslání Ducha svatého neboli Letnice.

Lze v tom spatřit určitou duchovní spojitost: Přijmutí Ducha svatého a práce charitních pracovníků. V jedné křesťanské písni se

zpívá: „Přijď Duchu svatý k nám, přijď se svým dotykem, svou náruč otvím před Tvým vlídným pokojem. Přijď do všech mých zmatků, přijď do všech mých obav, přijď do všech mých nejistot, přijď do všech mých neklidů.“

A právě zaměstnanci a dobrovolníci Charit také denně dochází ke klientům a to i spustu kilometrů, aby je v jejich zmatcích a obavách utišili, podali jim pomocnou ruku, aby každý klient věděl, že jsme tady pro něj a pomůžeme mu utišit bolest a trápení, jak nejlépe dovedeme. A to nejen terénní pracovníce z řad sestřiček, ošetřovatelek či sociálních pracovníc, ale i naši dobrovolníci v centrech. Týká se to i služeb, které poskytujeme v rámci poraden, klubů pro děti a mládež či sociálně zdravotních zařízení, např. hospicová péče či domov pro seniory. Ke každému klientovi se snažíme vždy přistupovat individuálně, vyslechnout si jeho příběh a poté mu poskytnout co nejlepší péči a starost o něj. Neboli přijít do jeho zmatků, obav, nejistot, otevřít mu svou náruč a za-nechat v jeho duši vlídný pokoj a radost.

Děkuji touto cestou všem štědrým dárcům za každou jejich modlitbu, finanční příspěvek a podporu. Díky Vám mohou naši zaměstnanci denně naplňovat credo Charity: *Caritas* - milosrdnou lásku.

S úctou

Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo  
ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské

# Střediska Diecézní charity ostravsko-opavské

## STŘEDISKA SOCIÁLNÍ INTEGRACE

(Betonářská 790/12, 712 00 Ostrava-Muglinov, [www.ssi.charita.cz](http://www.ssi.charita.cz))

### Poradenské a informační centrum

(Puchmajerova 10, 702 00 Ostrava)

### Vesnička soužití

(Betonářská 790/12, 712 00 Ostrava-Muglinov)

### Středisko sociální aktivizace Horizont

(Holčevkova 204/44, 718 00 Ostrava-Kunčičky)

### Šance domova

(Výhradní 518/8, 718 00 Ostrava-Kunčičky)

### Komunitní práce

(Pstruží 6, 718 00 Ostrava-Kunčičky)

## STŘEDISKO HUMANITÁRNÍ POMOCI A ROZVOJOVÉ SPOLUPRÁCE

(Kratochvílova 3, 702 00 Ostrava, [www.adoptujsi.cz](http://www.adoptujsi.cz))

Partneři Diecézní charity ostravsko-opavské



**OSTRAVA!!!**

**T-Mobile**

Občasník Diecézní charity ostravsko-opavské

Vydává správa DCHOO, Kratochvílova 3, 702 00 Ostrava, pro vlastní potřebu

Datum vydání: červen 2019

Náklad: 240 ks, neprodejně

Grafický návrh, sazba a tisk: KLEINWÄCHTER holding, s. r. o., Frýdek-Místek

Fotografie na obálce: Lena Labajová, Člověk a víra

Kontakt pro redakci: Bc. Sylva Lejsková, [sylva.lejskova@dchoo.charita.cz](mailto:sylva.lejskova@dchoo.charita.cz)

[www.dchoo.charita.cz](http://www.dchoo.charita.cz)

<https://www.facebook.com/dchoo.charita.cz>

<https://www.instagram.com/dchoo.charita.cz/>

